

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Et Superbæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Hunc sexum, rabie jecur accendente, ferantur
Præcipites, ut saxa jugis abrepta.

S. Chrysoſtomus homil. de decoll. S. Joan Bapt. Mulier, ait, cum injuriâ afficitur, insanit. Et alius: Irritabile & vindex est mulierum genus, præsertim si opibus & nobilitate virum superet. Siracides dicit c. 25. *Mulier si primatum habet, contraria est viro suo.* Videlicet adversa & rebellis, eidemque contraria volet, & imperabit. Unde Martialis lib. 8. epigram. ad Priscum.

Uxorem quare locupletem ducere nosim,
Quæritis? uxori nubere nolo mea.

Huc facit & illud Poëtæ recentioris:

Unum est conjugis utriusque velle,
Miror, non bene convenire vobis.

Vult scilicet uxor idem ac maritus, dum uterque dominari, & caput esse cupit.

Clarè Aristoteles 8. Ethic. c. 16. Dominantur uxores propter amplitudinem patrimonii. Et Comicus: Argentum dote accepi, imperium vendidi. Eleganter quidam feminarum litigia omnibus cæli injuriis comparat. Dum clamant, inquit, tonant: cum probra & maledicta jaciunt, fulminant: cum contendunt & litigant, nimbos & tempestates cient: urunt, cum querulae sunt: & cum rigidas se, ac minimè amantes exhibent, glaciem effundunt. Ut proinde *Beatus sit, qui habitat cum muliere sensata.* Eccli. 25. v. 11. Carolus Scribanus in Institutione Politico-Christiana lib. 2. c. 4. docet, quomodo maritus imperium sibi perpetuum in uxorem sit paraturus. Videlicet, si primis matrimonii mensibus, dum adhuc verecundia & modestia amori miscentur, ad viri mores uxor componatur, & obsequi assuescat, ut amare sciat & revereri. Auctoritas indulgentiâ vilescit. Qualem primis diebus uxor virum senserit, talem habebit: si remissum & indulgentem contemnet, semel si contempserit, perget: nec ad cultum sine ingenti conatu revocabitur. Non est uxor habenda ut ancilla, nec ut domina. Indulgentior tamen erit vir prudens in conjugem, quàm in prolem; & dum agnoscit sobolis suæ matrem, se meminerit patrem, & imperio natum. Hæc contra imperiosas Junones vir ille sapientissimus.

III. (c) *Pavo* Junoni sacer est, animal superbum, ambitiosum, alta petens, variis coloribus ornatum. *Femina* divitis & fastuosa est hæc avis imago splendida, tunc præsertim cum pennarum syrma explicat,

Kkkk x

& sese

(c) *Pavo imago superba femina,*

& sese spectantium oculis ostentat. At cum squalidos pedes intuetur, mox picturatum illam rotam contrahit, stellatamque eandem, pudore sui, demittit. Faecerent & feminae, si meminissent sordium, quibus nunquam satis purgantur. Sapienter Theophrastus dicebat: sub formosa specie, quam multa turpia delitescunt! In adagiis est: *mulier laudata pavone superbior*. Repetimus ex Juvenalis Sat. 6. quod alibi attulimus.

Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil,
Cum virides gemmas collo circumdedit, & cum
Auribus extensis magnos committit elenchos.

Graviter Tertullianus lib. de habitu mulier. c. 4. Habitus feminae, ait, duplicem speciem circumfert, cultum & ornatum. *Cultum* dicimus, quem mundum muliebrem vocant; *Ornatum*, quem immundum muliebrem convenit dici. Ille in auro & argento, & gemmis & vestibus deputatur: iste in cura capilli & cutis, & earum partium corporis, quae oculos trahunt. Alteri ambitionis crimen intendimus, alteri prostitutionis. Non possum facere, quin hic exhibeam picturam pavonis Junonii ad vivum expressi. Contemplare. Nobilis ac dives est haec puella, amplae familiae spes, & heres unica, quod meliore forma fulgens, hoc fastu vaniore turgens. At ecce illam! commodum ab rheda illa inaurata prodit, imago ad speculum ficta, officina deliciarum, exemplar levitatis absolutum. Cernis, ut tumet vanitatis simulacrum, ut se circumspicit superba, ut se venditat arrogans, ut collum erigit, gressumque frangit, oculosque torquet circumcumquaque, non tam ut videat, quam ut videatur. Viden, ut purpuream trahit cum ostentatione lasciviae, defluentem luxuriam tunicam auro, gemmisque radiatam: ut detracto mollior crispo bombycino a leviculo vertice, protendit, jactatque cerviculam; ut capillos ambrosiosius comptos, cincinnatosque velut in cidarim, hinc inde sparsos explicat, levissimaeque ventorum agitationi permittit, quasi captans ab aura gloriosam. En ut niveae splendent armillis manus, ut aures micant inauribus aureis, ut collum gemino torque rutilat, ut crebro coma scintillat adamante, ut malae sunt cerussatae &c. Pinxit hanc tabellam, non absolvit Franc. Pomey in Candidato Rhet. progymn. 9.

IV. (d) *Pavo*, praeterquam quod superbum sit animal, facile irritatur, & in obvios iracundem involat. Quid irritatius hoc genus Junonibus? Capillus unus non ad legem compositus, cibus non ad palatum conditus, unguis digiti male sectus, catellus imprudenti pede calcatus,

janua

(d) *Et iracunda.*